

การเขียนรายงาน

สันทัต พรประเสริฐมานิต

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

วัตถุประสงค์สำคัญของการเขียนเอกสารเรื่อง “การเขียนรายงาน” นี้คือ ต้องการให้เกิดมาตรฐานเดียวกันในเรื่องรูปแบบอ้างอิงภายในเนื้อหา และรายการอ้างอิง ซึ่งหนังสือ หรือแม้แต่วิทยานิพนธ์หลายเล่ม มีลักษณะการอ้างอิงที่แตกต่างกันไป ผมจึงพยายามเรียบเรียงวิธีการเขียนการอ้างอิงภายในเนื้อหา และรายการอ้างอิง จากหนังสือ และวิทยานิพนธ์เล่มต่างๆ จนได้เอกสารนี้ออกมา โดยคาดหวังว่าจะปรับปรุงจนกว่าเนื้อหาของเอกสารนี้ จะได้มาตรฐานเดียวกันภายในคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เหตุผลอีกประการหนึ่ง ที่ผมเขียนเอกสารนี้คือ ให้นิสิตรู้จักวิธีการเขียนรายงาน ทั้งการเขียนการอ้างอิงภาษาไทย และการเขียนอ้างอิงภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ใช้แนวทางตามสมาคมจิตวิทยาแห่งอเมริกา เพื่อให้ นิสิตอ้างอิงได้ถูกต้องตามหลักสากล

เอกสารนี้ได้แนะนำแนวการเขียนของ Houghton, Houghton, & Peters (2005) ในหนังสือชื่อ *APA: The easy way!* ซึ่งกล่าวถึงวิธีการเขียนรายงานตามแนวทางของสมาคมจิตวิทยาแห่งอเมริกาไว้ โดยเรียบเรียงให้อ่านง่าย และเอกสารเรื่อง การเขียนอ้างอิงในรายงาน/วิจัย และการเขียนบรรณานุกรมตามรูปแบบของ APA ของ สุกัลคน์ ลวดลาย (ไม่ระบุปีที่พิมพ์) นอกจากนี้ ผมได้เพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่สำคัญลงไป โดยใช้แหล่งอ้างอิงจาก APA (2001, 2005) เพื่อให้เนื้อหาภายในเอกสารนี้สมบูรณ์มากขึ้น และพยายามใช้รายการอ้างอิงที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นตัวอย่างในการเขียนอ้างอิงมากขึ้น

เนื้อหาภายในเอกสารนี้ ประกอบไปด้วย ลักษณะการจัดวางหน้ากระดาษ การอ้างอิงภายในเนื้อหา รายการอ้างอิง และตัวอย่างรายการอ้างอิงจากแหล่งต่างๆ ซึ่งจะพบว่าเนื้อหาในเอกสารนี้ยังไม่สมบูรณ์ สิ่งที่น่าจะเพิ่มเติม คือ การเขียนตาราง การใส่รูปภาพ การเขียนค่าสถิติ การเขียนตัวเลข การใช้เครื่องหมายต่างๆ เทคนิคการเขียนอ้างอิงโดยใช้โปรแกรม Microsoft Word 2007 และตัวอย่างบทความที่เขียนอ้างอิงตามบทความนี้ ซึ่งผมจะเพิ่มเติมในการปรับปรุงครั้งต่อไป

ขอขอบพระคุณ รศ. ดร. เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์ อ. ดร. กุลยา พิสิษฐ์สังฆการ และ อ. กฤษณ์ อริยะ พุทธิพงศ์ ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเอกสารนี้ และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำเอกสารนี้ขึ้นมา และเอกสารนี้จะสำเร็จด้วยดีไม่ได้ หากไม่ได้การช่วยเหลือของ สารญา รัญญูเจริญ ซึ่งช่วยเขียน เรียบเรียง เอกสารฉบับนี้ และยังช่วยรวบรวมการอ้างอิงภาษาไทย ซึ่งทำให้ผมได้ข้อมูลที่ดีในการจัดทำเอกสารนี้ขึ้นมา

หากผู้อ่าน มีข้อสงสัย หรือข้อแนะนำในการปรับปรุงเอกสารฉบับนี้ ขอให้ส่งมาได้ที่
Sunthud.P@chula.ac.th ผมยินดีตอบข้อสงสัย หรือรับฟังข้อแนะนำ เพื่อที่จะได้นำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในการ
ปรับปรุงเอกสารนี้ต่อไป เพื่อให้ได้เป็นมาตรฐานเดียวกันในการอ้างอิงภายในคณะจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไป

สันทัต พรประเสริฐมานิต

ผู้เรียบเรียง

14 มิถุนายน 2550

สารบัญ

ลักษณะการจัดวางหน้ากระดาษ	1
ข้ออธิบายทั่วไป	1
ระดับของหัวเรื่อง	2
ส่วนประกอบของบทความ	3
การอ้างอิงภายในเนื้อหา	5
การถอดความจากผู้แต่งหนึ่งคน	5
การถอดความจากผู้แต่งมากกว่าหนึ่งคน	6
การอ้างอิงโดยตรง	6
การอ้างอิงจากแหล่งทุติยภูมิ	7
การใส่ผู้แต่ง และปีที่พิมพ์ในการอ้างอิง	8
หลักการสร้างรายการอ้างอิง	12
หลักการทั่วไปในการเขียนรายการอ้างอิง	12
การใส่รายชื่อผู้แต่ง	14
การใส่ปีที่พิมพ์	15
การใส่สำนักพิมพ์และเมืองที่ตั้ง	18
การใส่เลขหน้า	19
รายการอ้างอิงจากแหล่งต่างๆ	20
หนังสือ	20
แผ่นพับ	23
จดหมายข่าว	24
วารสารวิชาการ	25

นิตยสาร	26
หนังสือพิมพ์.....	27
รายงาน.....	28
การประชุมวิชาการ	29
การวิจารณ์	30
วิทยานิพนธ์	31
งานที่ไม่ได้ถูกตีพิมพ์จากมหาวิทยาลัย.....	32
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ไม่ใช่อินเทอร์เน็ต).....	33
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (อินเทอร์เน็ต)	36
รายการอ้างอิง	39

ส่วนที่ 1

ลักษณะการจัดวางหน้ากระดาษ

การจัดวางหน้ากระดาษแบบ APA ในที่นี้ จะหมายถึงการทำต้นฉบับเพื่อส่งไปตีพิมพ์ในวารสารที่ต้องการให้ส่งรูปแบบ APA เท่านั้น หากเป็นรายงานที่อาจารย์ไม่ได้ต้องการให้จัดแบบต้นฉบับของ APA สามารถจัดหน้ากระดาษแบบอื่นๆ ได้ การจัดวางหน้ากระดาษตามต้นฉบับของ APA ต้องกำหนดดังนี้

- 1) ขอบกระดาษ ทั้งขอบบน ขอล่าง และของด้านข้าง ให้มีขนาดกว้าง 1 นิ้ว (1 นิ้วเท่ากับ 2.54 เซนติเมตร)
- 2) การขีดขอบของตัวหนังสือ การส่งเอกสารตามรูปแบบของ APA เนื้อหาต้องขีดซ้าย
- 3) การเว้นช่องว่างระหว่างบรรทัด ให้เว้นบรรทัดขนาด 1 ช่วงตัวอักษร ทั่วทั้งเอกสาร
- 4) ชนิดและขนาดของตัวอักษร ให้ใช้รูปแบบ Angsana New หรือ Cordia New ขนาด 16
- 5) การเว้นช่องว่างเพื่อสร้างย่อหน้า การเว้นช่องว่างเพื่อสร้างย่อหน้า ให้เว้นระยะ 0.5 นิ้ว
- 6) การทำย่อหน้าแบบแขวน (Hanging Indent) ในการเขียนรายการอ้างอิง ให้ใช้รูปแบบการเว้นช่องว่างขนาด 0.5 นิ้ว ยกเว้นบรรทัดที่หนึ่ง
- 7) การสร้างหัวกระดาษ ให้เว้นจากขอบบน 0.5 นิ้ว ให้ใส่เลขหน้าที่ด้านขวาของหัวกระดาษ

ข้ออธิบายทั่วไป

- ไม่ใช้ตัวหนาในรูปแบบ APA ยกเว้นสัญลักษณ์แทนเวกเตอร์หรือเมทริกซ์ เช่น

$$\mathbf{S}_{pp} \mathbf{b} = \mathbf{S}_{pc}$$

- ให้ใช้สรรพนามบุคคลที่สามในรูปแบบ APA แต่ปัจจุบันนี้ โลกให้ใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งแทนผู้แต่งได้ แต่พยายามหลีกเลี่ยงการใช้สรรพนามแทนผู้แต่ง เช่น “ผู้วิจัยทดลอง...” ให้เปลี่ยนเป็น “การทดลองนี้...”

- ในการอ้างถึงบุคคลในความคิดเห็นของผู้เขียน ให้บุคคลที่หนึ่งคือผู้เขียนเอง บุคคลที่สองคือบุคคลที่กำลังพูดด้วย (ซึ่งก็คือผู้อ่านงาน) และบุคคลที่สามคือบุคคลที่ถูกกล่าวถึง

- สรรพนามบุรุษที่ 1 ได้แก่ ฉัน, ของฉัน, เรา, ของเรา

- สรรพนามบุรุษที่ 2 ได้แก่ คุณ, ของคุณ, ท่าน, ของท่าน

- สรรพนามบุรุษที่ 3 ได้แก่ เขา (ผู้ชาย), เธอ (ผู้หญิง), ของเขา (ผู้ชาย), ของเธอ (ผู้หญิง), พวกเขา

ทั้งหลาย, ของพวกเขา

- บรรทัดแรกในทุกๆ ย่อหน้า นอกเหนือจากบทคัดย่อและรายการอ้างอิง ควรเว้นช่องว่าง 0.5 นิ้ว
- ในการเขียนรายงาน ทุกครั้งที่นำเนื้อหา ข้อคิดเห็นจากงานของผู้อื่น ให้อ้างอิงถึงทุกครั้งเพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผู้นั้น มิเช่นนั้นจะเป็นการขโมยคัดลอกเอาข้อความจากที่ผู้อื่นเขียนไว้มาเป็นของตน (Plagiarism)
- การอ้างอิงทุกรายการ ที่อ้างอิงในเนื้อหาต้องปรากฏในรายการอ้างอิง ในขณะเดียวกัน ทุกรายการอ้างอิงต้องมีปรากฏภายในส่วนของเนื้อหาด้วย
- เมื่ออ้างถึงสิ่งที่อ้างอิงโดยตรง (หมายถึงการคัดลอกเนื้อหาข้อความโดยตรง) ซึ่งมีน้อยกว่า 40 คำ (ประมาณ 2 บรรทัด) ให้ใส่เครื่องหมายอัฒภาคคร่อมข้อความที่ได้คัดลอกมา

ระดับของหัวเรื่อง

เมื่อต้องการใช้หัวเรื่องในเอกสาร APA (2001) ได้กำหนดวิธีการเขียนหัวเรื่องไว้ 5 ระดับด้วยกัน ดังต่อไปนี้

<p>CENTERED UPPERCASE HEADING (Level 5)</p> <p>Centered Uppercase and Lowercase Heading (Level 1)</p> <p><i>Centered, Italicized, Uppercase and Lowercase Heading</i> (Level 2)</p> <p><i>Flush Left, Italicized, Uppercase and Lowercase Side Heading</i> (Level 3)</p> <p><i>Indented, italicized, lowercase heading ending with a period; paragraph begins on same line</i> (Level 4)</p>
--

ในภาษาไทยสามารถแปลงระดับหัวเรื่องของ APA ได้ 4 ระดับด้วยกัน ดังต่อไปนี้

<p>ระดับที่ 1</p> <p>ระดับที่ 2</p> <p>ระดับที่ 3</p> <p>ระดับที่ 4</p>

สำหรับการเลือกใช้หัวเรื่องระดับต่างๆ ขึ้นอยู่กับบทความที่เขียน ว่ามีหัวเรื่องกี่ระดับ บทความมีหัวเรื่อง 1 ระดับ ให้ใช้หัวเรื่องระดับที่ 1 เพียงอย่างเดียว
บทความมีหัวเรื่อง 2 ระดับ ให้ใช้หัวเรื่องระดับที่ 1 และ 3

บทความมีหัวเรื่อง 3 ระดับ ให้ใช้หัวเรื่องระดับที่ 1, 3 และ 4
 บทความมีหัวเรื่อง 4 ระดับ ให้ใช้หัวเรื่องระดับที่ 1, 2, 3 และ 4
 ในบางครั้ง บทความซับซ้อนมาก มีหัวเรื่อง 5 ระดับ ให้ใช้หัวเรื่อง 5 ระดับตามที่ APA กำหนด
 (สำหรับภาษาไทยใช้ได้อย่างมาก 4 ระดับ)

ส่วนประกอบของบทความ

หน้าชื่อเรื่อง

หน้าชื่อเรื่องของบทความ จะต้องมีส่วนประกอบดังนี้

- ชื่อเรื่อง
- ชื่อ นามสกุล และเลขประจำตัวนิสิตของผู้เขียน ถ้ามีหลายคน ให้เรียงลำดับตามตัวอักษร
- รายงานนี้เป็นส่วนประกอบของวิชาอะไร ภาคอะไร ปีการศึกษาอะไร วิชาดังกล่าวมีการเรียนการสอนอยู่ในคณะอะไร มหาวิทยาลัยอะไร
- วันที่ส่งรายงาน ดังนี้

การทดลองที่ 1
เรื่องการจำรูปแบบ

นางสาว อภิวดี ลิ้มศิลา เลขประจำตัว 48xxxxx

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา 3800203 จิตวิทยาปัญญาชั้นนำ
ภาคต้น ปีการศึกษา 2549
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วันที่ 13 มิถุนายน 2549

หมายเหตุ หน้าชื่อเรื่อง ไม่ต้องใส่เลขหน้า

บทคัดย่อ

ถัดจากหน้าหัวเรื่อง จะเป็นหน้าของบทคัดย่อ บทคัดย่อเป็นการนำเสนอผลสรุปของงานวิจัย หรือเนื้อหาส่วนที่น่าสนใจโดยย่อ เป็นสิ่งที่จะบอกแก่ผู้อ่านต่อไปว่าในบทความนี้มีอะไรบ้าง บทคัดย่อ ควรอยู่ตรงกลาง ห่างจากบนกระดาษ 1 นิ้ว เนื้อหาบทคัดย่อควรขีดซ้าย ไม่ต้องย่อหน้า บทคัดย่อควรมีข้อความเพียงหนึ่งย่อหน้า ไม่ควรมีจำนวนคำเกินกว่า 120 คำ (ประมาณ 8 บรรทัด) ไม่มีการถอดความหรือไม่มีการอ้างอิงโดยตรงรวมอยู่ด้วย

สารบัญ

APA (2001) ไม่ได้บังคับให้ผู้เขียนใส่สารบัญ แต่สำหรับรายงานที่มีความยาวเกิน 10 หน้า ควรมีสารบัญ เพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูลภายในบทความ

เนื้อหา

เนื้อหาให้มีวิธีการอ้างอิงดังที่ใส่ไว้ในเอกสารดังส่วนที่ 2

ภาคผนวก

ภาคผนวกอยู่หน้าสุดท้ายของเอกสาร (หลังรายการอ้างอิง) เพื่อใส่ข้อมูลเพิ่มเติมที่ผู้เขียนต้องการใส่ลงไป ในบทความ แต่ถ้าใส่ในเนื้อหาอาจทำให้ผู้อ่านสับสน

ส่วนที่ 2

การอ้างอิงภายในเนื้อหา

การอ้างอิงภายในเนื้อหา หากเขียนเนื้อหาและการอ้างอิง ก่อนที่จะเขียนรายการอ้างอิงในภายหลัง อาจทำให้ผู้เขียนจำไม่ได้ว่าการอ้างอิงแต่ละครั้ง อ้างมาจากเอกสารอะไร ดังนั้นหากมีรายการอ้างอิงจำนวนมาก ให้เขียนรายการอ้างอิงก่อน แล้วจึงนำรายการเหล่านั้นมาอ้างอิงในเนื้อหา รายการต่อไปนี้เป็นสิ่งที่ผิดพลาดบ่อยในการอ้างอิงในงาน

การถอดความจากผู้แต่งหนึ่งคน

เมื่อมีการถอดความของผู้แต่งเพียงหนึ่งคน สำหรับภาษาอังกฤษ จะให้ใส่นามสกุลของผู้แต่ง และปีที่พิมพ์ เช่น (McInerney, 2001) หากในรายการอ้างอิง มีผู้แตงนามสกุลเดียวกันหลายคน ให้ใส่ตัวอักษรย่อของชื่อและชื่อกลาง เช่น (D. M. McInerney, 2001) สำหรับภาษาไทย ให้ใส่ทั้งชื่อและนามสกุลและตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (วัชรวิ ทรัพย์มี, 2546) ข้อสังเกต นามสกุลของผู้แต่งและปีที่พิมพ์จะถูกคั่นด้วยเครื่องหมาย comma (,)

การถอดความ ไม่จำเป็นต้องใส่การอ้างอิงไว้ในวงเล็บท้ายประโยคอยู่ตลอดเวลา อาจนำชื่อผู้อ้างอิงมาไว้หน้าประโยคได้ เพื่อให้การอ่านลื่นไหล เช่น

ตามที่ Stemmer (2004)...

หรือ

Stemmer (2004) กล่าวว่า...

สำหรับปีที่พิมพ์ ภาษาอังกฤษให้ใส่คริสต์ศักราช ส่วนภาษาไทยให้ใส่พุทธศักราช หากไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ ให้ใส่คำว่า “ไม่ระบุปีที่พิมพ์” แทนปีที่พิมพ์ เช่น (สถาบันธัญญารักษ์, ไม่ระบุปีที่พิมพ์) และชื่อผู้แต่งภาษาอังกฤษไม่ต้องเขียนคำอ่านเป็นภาษาไทย เพราะบางครั้งชื่อเดียวกัน คนอ่านออกเสียงไม่เหมือนกัน หากผู้แต่งเป็นสถาบัน ให้ใส่ชื่อสถาบันแทน เช่น (APA, 2001) หรือ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

การถอดความจากผู้แต่งมากกว่าหนึ่งคน

เมื่อใช้แหล่งข้อมูลหนึ่งแหล่ง ซึ่งมีผู้แต่งมากกว่าหนึ่งคน รายชื่อผู้แต่งเรียงตามลำดับตามในหนังสือ หรือบทความ ระหว่างคนรองสุดท้าย และคนสุดท้ายให้มีคำว่า “และ” สำหรับภาษาไทย และเครื่องหมาย “ & ” สำหรับภาษาอังกฤษ เช่น (Houghton, Houghton, & Peters, 2005) หรือ (ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และ ดิเรก ศรีสุโข, 2547)

ในกรณีที่ผู้แต่งมีตั้งแต่ 3-5 คนขึ้นไป ให้ใส่ผู้แต่งทุกคนในครั้งแรก ส่วนในครั้งถัดไปใส่ผู้แต่งคนแรก และตามด้วยคำว่า “และคณะ” สำหรับภาษาไทย และ “et al.” สำหรับภาษาอังกฤษ แทน เช่น (Houghton et al., 2005) หรือ (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2547)

หากมีผู้แต่งตั้ง 6 คนขึ้นไป ให้ใช้เพียงแค่ผู้แต่งคนแรก และตามด้วยคำว่า “และคณะ” เลย

การอ้างอิงโดยตรง

การอ้างอิงโดยตรงสามารถเขียนได้แบบ ตามจำนวนคำที่ใช้ในการอ้างอิงโดยตรง

การอ้างอิงโดยตรงแบบที่ 1

เมื่ออ้างอิงโดยตรง (คัดลอกแบบคำต่อคำ) น้อยกว่า 40 คำ ให้ใส่เครื่องหมายัญประกาศล้อมเนื้อหาที่อ้างอิงทั้งหมด แล้วจึงเขียนการอ้างอิงไว้หลังข้อความนั้นนอกัญประกาศ หรือเขียนไว้ด้านหน้าัญประกาศก็ได้ เช่น

ชัยพร วิชชาวุธ (2525) กล่าวว่า “วิธีพฤติกรรมนิยมใช้ได้กับทุกลักษณะทางอภิปราย ยกเว้นลัทธิจิตนิยมซึ่งจะต้องใช้การสังเกตภายในเป็นวิธีการ” (หน้า 25)

ชัยพร วิชชาวุธ ได้เขียนกล่าวไว้ในหนังสือ *มูลสารจิตวิทยา* ว่า “วิธีพฤติกรรมนิยมใช้ได้กับทุกลักษณะทางอภิปราย ยกเว้นลัทธิจิตนิยมซึ่งจะต้องใช้การสังเกตภายในเป็นวิธีการ” (ชัยพร วิชชาวุธ, 2525, หน้า 25)

การอ้างอิงโดยตรงแบบที่ 2

เมื่ออ้างอิงการอ้างอิงโดยตรงตั้งแต่ 40 คำขึ้นไป การอ้างอิงทั้งหมดให้ขึ้นย่อหน้าใหม่ ไม่ต้องเว้นช่องว่างในบรรทัดแรก (เฉพาะย่อหน้าแรกที่ยังอ้างอิงโดยตรง ย่อหน้าต่อไปไม่ต้อง) ไม่ใช่เครื่องหมายอัฒประกาศ และทำให้ย่อหน้านี้อยู่ห่างจากขอบข้างเพิ่มขึ้น 0.5 นิ้ว การย่อหน้าบอกเป็นนัยว่าเป็นการอ้างอิงโดยตรง เช่น

ชัยพร วิชาวุธ ได้กล่าวถึงความรู้ที่ได้มาในเชิงวิทยาศาสตร์ ว่าไม่สามารถบอกได้ว่าความรู้เหล่านั้นเป็นความจริง โดยให้เหตุผลไว้ดังนี้

ความรู้ต่างๆ ในวิทยาศาสตร์ ที่อยู่ในรูปแบบของทฤษฎี เป็นเพียงความรู้ที่ยังไม่มีหลักฐานมาแสดงว่าผิดเท่านั้น และความรู้ที่ยังไม่มีหลักฐานมาแสดงว่าผิดนี้ ก็หาได้เป็นความรู้ที่ถูกต้องไม่ ในอนาคตอาจมีหลักฐานมาแสดงว่าผิดก็ได้ ... ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เกิดจากการค้นพบหลักฐานที่ขัดกับทฤษฎีที่เป็นที่เชื่อถือในขณะนั้น แล้วก่อให้เกิดการแก้ไขทฤษฎีหรือการเสนอทฤษฎีใหม่ ความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์จึงอยู่ในรูปของการเปลี่ยนจากทฤษฎีหนึ่งเป็นอีกทฤษฎีหนึ่ง (ชัยพร วิชาวุธ, 2525, หน้า 32)

จากข้อความข้างต้น จะสังเกตเห็นว่า ได้มีการใช้เครื่องหมาย ... ซึ่งเป็นการละข้อความบางส่วนเพื่อแสดงเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญในการอ้างอิงโดยตรงเท่านั้น

การอ้างอิงจากแหล่งทุติยภูมิ

เมื่ออ้างอิงถึงเนื้อหาในงานชิ้นหนึ่ง ที่อ่านมาจากหนังสือเล่มอื่นที่อ้างถึงงานชิ้นนี้ เช่น หนังสือของ Matlin (2005) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของ Simons & Levin (1997) และต้องการอ้างถึงงานวิจัยของ Simons & Levin โดยที่ไม่ได้อ่านงานวิจัยของพวกเขาโดยตรง คุณอ่านจากหนังสือของ Matlin การอ้างอิงแบบนี้จะเรียกว่าการอ้างอิงจากแหล่งทุติยภูมิ ให้ใช้คำว่า “อ้างถึงใน” เช่น (Simons & Levin, 1997 อ้างถึงใน Matlin, 2005) และไม่ต้องใส่งานที่คุณอ้างจากแหล่งทุติยภูมิลงไป ในรายการอ้างอิง ในที่นี้คือ ไม่ต้องใส่ Simons & Levin (1997) ลงไปในรายการอ้างอิง (ในบทความที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ ให้ใช้คำว่า “as cited in”)

(Rundus, 1971 อ้างถึงใน Matlin, 2005)

(Greenwald & Banaji, 1995 อ้างถึงใน ทิพย์นภา หวนสุริยา, 2547)

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545 อ้างถึงใน นางลักษณ วิรัชชัย, 2549)

การใส่ผู้แต่ง และปีที่พิมพ์ในการอ้างอิง

ผู้แต่งคนเดียว

เมื่อถอดความจากผู้แต่งเพียงคนเดียว ในภาษาอังกฤษ ให้เขียนนามสกุลผู้แต่งและปีที่พิมพ์ ส่วนภาษาไทย ให้ใส่ชื่อ นามสกุล และปีที่พิมพ์ สังเกตว่า นามสกุลผู้แต่งและปีที่พิมพ์ถูกคั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค

(Matlin, 2005)

(นางลักษณ วิรัชชัย, 2549)

ผู้แต่งสองคน

เมื่ออ้างอิงผู้แต่งสองคน ใช้ชื่อของผู้แต่งทั้งสองคน และคำว่า “และ” หรือ “&” แทรกระหว่างทั้งสองคน โดยให้ใส่คำว่า “และ” สำหรับการอ้างอิงภาษาไทย และเครื่องหมาย “&” สำหรับการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ทั้งการอ้างอิงภาษาไทยและภาษาอังกฤษไม่ต้องใส่เครื่องหมายจุลภาค หลังนามสกุลของคนแรก (ในกรณีที่บทความเขียนเป็นภาษาอังกฤษ จะใช้เครื่องหมาย & แทน)

สันทัด พรประเสริฐมานิต และ ทิพย์นภา หวนสุริยา (2549)

(สันทัด พรประเสริฐมานิต และ ทิพย์นภา หวนสุริยา, 2549)

Tabachnick และ Fidell (2007)

(Tabachnick & Fidell, 2007)

ผู้แต่งสาม สี่หรือห้าคน

เมื่ออ้างอิงผู้แต่ง สาม สี่หรือห้าคน อ้างอิงทุกคนในการอ้างอิงในครั้งแรก สำหรับการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ทั้งการอ้างอิงภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้ใส่จุลภาคคั่นหลังนามสกุลของทุกคน (ยกเว้นคนสุดท้าย ถ้าเป็นการอ้างอิงนอกวงเล็บ ไม่ต้องใส่)

แต่ในการอ้างอิงครั้งต่อมา ให้ใช้เพียงนามสกุลของผู้แต่งคนแรกในการอ้างอิงตามด้วย คำว่า “และคณะ” สำหรับการอ้างอิงภาษาไทย และ จะใช้คำว่า “et al.” (หลังคำว่า et ไม่มีจุด) ไม่ต้องใส่จุลภาคหลังนามสกุลของผู้แต่งคนแรก

ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และดิเรก ศรีสุขโข (2547)	}	อ้างอิงครั้งแรก
(ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และดิเรก ศรีสุขโข, 2547)		
ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ (2547)	}	อ้างอิงครั้งถัดไป
(ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2547)		
Hair, Black, Babin, Anderson, & Tatham (2006)	}	อ้างอิงครั้งแรก
(Hair, Black, Babin, Anderson, & Tatham, 2006)		
Hair et al., 2006	}	อ้างอิงครั้งถัดไป
(Hair et al., 2006)		

ผู้แต่งหกคน หรือมากกว่านั้น

ในการอ้างอิงงานจากผู้แต่งหกคนหรือมากกว่าหกคน ใช้เพียงนามสกุลของผู้แต่งคนแรกแล้วตามด้วย “และคณะ” สำหรับภาษาไทย และคำว่า “et al.” สำหรับภาษาอังกฤษ ไม่ต้องใส่จุลภาคหลังนามสกุลผู้แต่งคนแรก

(สันทัต พรประเสริฐมานิต และคณะ, 2547)

(Yeates et al., 2007)

ไม่มีรายชื่อผู้แต่ง

เมื่อมีการอ้างอิงงานซึ่งไม่มีรายชื่อของผู้แต่ง ให้ใช้ชื่อเรื่องคำแรกๆ มาเป็นชื่อของรายการอ้างอิง ชื่อเรื่องของหนังสือควรพิมพ์ด้วยตัวอักษรเอียง ขณะที่ถ้าเป็นบทความในหนังสือหรือบทความในวารสาร ควรอ้างอิงโดยใส่ในเครื่องหมายอัฒภาค

(การเขียนรายการอ้างอิง, 2549)
 (“การดูแลสุขภาพเด็ก,” 2550)
 (*The mystery of leadership*, 2004)
 (“Leadership versus management,” 2004)

ผู้แต่งไม่เปิดเผยชื่อ

เมื่อการอ้างอิงงานที่ผู้แต่งไม่เปิดเผยชื่อ ให้ใช้คำว่า Anonymous ในภาษาอังกฤษ และคำว่า “ผู้แต่งนิรนาม” ในภาษาไทย

(ผู้แต่งนิรนาม, 2550)
 (Anonymous, 2007)

ผู้แต่งมีนามสกุลเดียวกัน

เมื่อผู้แต่งมีนามสกุลเดียวกัน (กรณีรายการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษ) ใช้ตัวย่อของชื่อและชื่อกลาง ใส่เข้าไปด้วยในการอ้างอิง

(D. T. Campbell & Fiske, 1959)

หลายบทความจากผู้แต่งคนเดียว

เมื่อมีการอ้างอิงถึงผู้แต่งคนเดียวกับการตีพิมพ์มากกว่าหนึ่งครั้งในปีเดียวกัน ในกรณีภาษาอังกฤษ ให้ใส่ตัวอักษรเล็กภาษาอังกฤษเข้าไปหลังปีที่พิมพ์เพื่อสร้างความแตกต่าง เช่น a, b, c, และอื่นๆ ส่วนภาษาไทยให้ใช้ตัวอักษรไทยตามหลังปีที่พิมพ์ เช่น ก, ข, ค และอื่นๆ (ไม่ใช่ ข และ ค เนื่องจากจะแยกความแตกต่างไม่ได้)

Embretson (1995a, 1995b)
 สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541ก, 2541ข)

กรณีมีการอ้างอิง ที่อ้างถึงในเนื้อความเดียวกัน

ถ้ามีการอ้างอิงงานหลายชิ้น ให้คั่นระหว่างการอ้างอิงด้วยเครื่องหมายอัฒภาค (;)

(ธีระพร อุวรรณโณ, 2535; ทิพย์นภา หวนสุริยา และธีระพร อุวรรณโณ, 2548)

(Viswesvaran & Ones, 1999; McFarland & Ryan, 2000)

การติดต่อเป็นการส่วนตัว

เมื่ออ้างอิงการสัมภาษณ์เป็นการส่วนตัว การตอบคำถามเป็นการส่วนตัว การติดต่อสื่อสารทางจดหมายหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ให้เขียนชื่อของผู้ถูกสัมภาษณ์ ส่วนในเครื่องหมายวงเล็บ ให้บันทึกว่า “การสื่อสารส่วนตัว” (APA ใช้คำว่า Personal Communication) และเขียนวันที่มีการติดต่อสื่อสารกัน การเขียนวันที่ ให้เขียนตามลำดับ วัน เดือน ปี (หากเป็นการเขียนภาษาอังกฤษ ให้ยึดตาม APA (2001) ซึ่งให้เขียนเดือน ตามด้วยวัน และปี ซึ่งเป็นหลักการเขียนแบบประเทศสหรัฐอเมริกา) และเนื่องจากไม่สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ จึงไม่ต้องใส่การติดต่อส่วนตัวนี้ในรายการอ้างอิง

กฤษณ์ อริยะพุทธิพงศ์ (การสื่อสารส่วนตัว, 10 เมษายน 2550)

Bruce Svare (การสื่อสารส่วนตัว, 24 กุมภาพันธ์ 2550)

การอ้างอิงสื่ออิเล็กทรอนิกส์

เมื่อไม่มีหน้ากระดาษในแหล่งที่มาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้อ้างอิงเลขย่อหน้า โดยสัญลักษณ์ ¶ หรือคำว่า “ย่อหน้า” ในสถานการณ์ที่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่ได้ให้เลขย่อหน้าไว้ อาจใส่ชื่อหัวข้อย่อ พร้อมลำดับที่ของย่อหน้าในหัวข้อย่อหน้านั้น

(“พระมหากษัตริย์ราชินี”, ไม่ระบุปีที่พิมพ์, ย่อหน้า 4)

(“พระมหากษัตริย์ราชินี”, ไม่ระบุปีที่พิมพ์, ¶4)

หมายเหตุ รายการอ้างอิงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดอ้างอิงในรูปแบบเดียวกับการอ้างอิงอื่นๆ ทั้งแบบหนังสือหรือบทความในวารสารต่างๆ คือถ้าอ้างถึงให้ใส่ผู้แต่งและปีที่พิมพ์ ถ้าไม่มีผู้แต่งให้ใช้ชื่อเรื่องโดยใส่ัญญาประกาศ และปีที่พิมพ์ การใส่เลขที่ย่อหน้าทำให้ผู้อ่านสามารถค้นหาหน้ารายการอ้างอิงในหน้าอยู่เว็บที่เฉพาะได้

ส่วนที่ 3

หลักการสร้างรายการอ้างอิง

รายชื่อรายการอ้างอิงจะแยกไว้หลังเนื้อหา และอยู่ก่อนภาคผนวก ทุกครั้งที่มีการอ้างอิงในเนื้อหา จะต้องมียุ่ในรายการอ้างอิง และรายการอ้างอิงทุกรายการ จะต้องถูกอ้างอิงอยู่ในเนื้อหา (แตกต่างจาก บรรณานุกรม) อย่างไรก็ตาม การอ้างอิงแบบพุติยภูมิ (นำมาแต่รายการที่ผู้เขียนอ่านจริง) และการอ้างอิงจากการสื่อสารส่วนตัว ไม่ต้องนำมาใส่ในรายการอ้างอิง

รายการอ้างอิงเป็นแหล่งที่ใช้ในการตรวจสอบเอกสาร รวมถึงหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เขียนอยู่ในเนื้อหา นอกจากนี้ยังเป็นการให้เกียรติแก่แหล่งข้อมูลที่ผู้เขียนนำมากล่าวถึง และยังเป็น การแสดงหลักฐานถึงคำกล่าวอ้างที่ผู้เขียนได้แสดงลงไปด้วย การเขียนรายการอ้างอิงได้ถูกต้องแสดงถึงความใส่ใจในรายละเอียดของผู้เขียน

ในการเขียนรายการอ้างอิง จะแยกกันระหว่างรายการภาษาไทยและรายการภาษาอังกฤษ โดยนำรายการภาษาไทยขึ้นก่อน แล้วตามด้วยรายการภาษาอังกฤษ ภายในรายการอ้างอิงของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้เรียงตามลำดับตัวอักษร ภาษาไทยให้เรียงตามลำดับชื่อ ส่วนภาษาอังกฤษให้เรียงลำดับนามสกุล

หลักการทั่วไปในการเขียนรายการอ้างอิง

ในการเขียนรายการอ้างอิงขึ้น มีหลักทั่วไปดังต่อไปนี้

- ขอบควรห่าง 1 นิ้วในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านบน ด้านล่าง ด้านซ้ายและด้านขวา
- หัวกระดาษควรอยู่ตรงกลางและเขียนว่า “รายการอ้างอิง”
- ใช้หัวขั้ระดับที่ 3 ในการเขียนว่า “ภาษาไทย” และ “ภาษาอังกฤษ” แสดงรายการอ้างอิง

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- ไม่ใช้ตัวหนาและการขีดเส้นใต้ ในรายการอ้างอิง
- ระดับยศ การศึกษา ไม่ต้องใส่ในรายการอ้างอิง (เช่น วท.บ. ศศ.ม. คุณหญิง เป็นต้น)
- การสื่อสารส่วนตัว ไม่ต้องใส่ในรายการอ้างอิง
- ใช้รูปแบบย่อหน้าแบบแขวน (Hanging Indent) ในการเขียนรายการอ้างอิงแต่ละรายการ กล่าวคือ ให้บรรทัดแรกของแต่ละรายการอ้างอิงไม่เว้นช่อง และบรรทัดต่อมาเว้นช่องเข้าไป 0.5 นิ้ว
- ถ้าเป็นตัวเลข ให้สะกดออกมา เช่น

บทความในวารสารหนึ่งมีชื่อว่า

Forewarned and forearmed? 2 Meta-analytic syntheses of forewarnings of influence appeals
ให้เปลี่ยนเป็น

Forewarned and forearmed? Two meta-analytic syntheses of forewarnings of influence appeals

- ตัวอย่างที่สามารถยอมรับในรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษประกอบด้วย ส่วนภาษาไทยให้พิมพ์ตาม
ในวงเล็บที่ระบุไว้ท้ายบรรทัด

ed.	Edition	(พิมพ์ครั้งที่)
2nd ed.	Second Edition	(พิมพ์ครั้งที่ 2)
Ed.	Editor	(บ.ก.) ย่อจาก บรรณาธิการ
Eds.	Editors	(บ.ก.) ย่อจาก บรรณาธิการ
Rev. ed.	Revised Edition	(ฉบับปรับปรุง)
Vol.	Volume (as in Vol. 1)	(เล่มที่)
Vols.	Volumes (as in 3 Vols.)	(เล่ม)
p.	Page	(หน้า)
pp.	Pages	(หน้า)
No.	Number	(เลขที่)
Pt.	Part	(บางส่วน)
n.d.	No Date	(ไม่ระบุปีที่พิมพ์)
chap.	Chapter	(บทที่)
Tech. Rep.	Technical Report	(รายงานด้านเทคนิค)
Suppl.	Supplement	(ส่วนประกอบ)

- ชื่อรัฐควรใช้ชื่อย่อเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่สองตัว ในรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ (ดูรายละเอียด
ได้จาก APA (2001) หน้า 218)

AK	Alaska
MI	Michigan
WV	West Virginia

- รายการอ้างอิงควรเรียงลำดับตามตัวอักษรของผู้แต่ง (ใช้นามสกุลตัวแรกของผู้แต่งในภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาไทยใช้ชื่อแรก) สมาคม และผู้แต่งนิรนาม (ในภาษาอังกฤษคือ Anonymous)
- ในรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ผู้แต่งควรจะเรียงรายชื่อด้วยนามสกุลตัวแรก ตามด้วยตัวอักษรตัวแรกและชื่อกลาง (ถ้ามี) ด้วยตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ ถ้าไม่มีผู้แต่ง สิ่งที่ไม่ควรเรียงตามตัวอักษรตามด้วยคำแรกของชื่อเรื่อง (ยกเว้น a, an, the) สำหรับภาษาไทย ให้นำชื่อก่อน ตามด้วยนามสกุล

การใส่รายชื่อผู้แต่ง

- ในภาษาอังกฤษ ชื่อแรกและชื่อกลางให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ของตัวอักษรแรกแทน (ไม่ใช่ชื่อแรกหรือชื่อกลางเต็มรูปแบบ) ส่วนภาษาไทย ให้ใส่ทั้งชื่อและนามสกุลโดยไม่ย่อ

สุภลักษณ์ ลวดลาย. (2545). ผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทางชีวภาพแบบคลื่นสมองและการเสริมแรงทางบวกต่อพฤติกรรมตั้งใจทำกิจกรรมคณิตศาสตร์ของเด็กสมาธิสั้นและมีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

McInerney, D. M. (2001). *Publishing your psychology research: A guide to writing for journals in psychology and related fields*. London: Sage.

- สำหรับผู้แต่งคนเดียว รายชื่อของผู้แต่งมาก่อนปีที่พิมพ์

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). *หลักสถิติ* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: อรรถสาธิต.

Kirk, R. E. (2008). *Statistics: An introduction* (5th ed.). Belmont, CA: Thomson.

- สำหรับผู้แต่งสองถึงหกคน แยกผู้เขียนแต่ละคนด้วยเครื่องหมาย comma (,) และให้ใช้ Ampersand (&) ในรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ก่อนชื่อสกุลของผู้แต่งคนสุดท้าย หรือคำว่า “และ” ในรายการอ้างอิงภาษาไทย ก่อนชื่อของคนสุดท้าย แล้วตามด้วยปีที่พิมพ์

ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และ ดิเรก ศรีสุขโข. (2547). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับงานวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: บุญศิริการพิมพ์.

Anastasi, A., & Urbina, S. (1997). *Psychological testing* (7th ed.). Upper Saddle River: Pearson.

- สำหรับผู้แต่งตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไป แยกผู้แต่งทุกคนแรกด้วยเครื่องหมาย comma (,) ต่อจากนั้นใช้ et al. สำหรับภาษาอังกฤษ หรือคำว่า “และคณะ” สำหรับภาษาไทย เพื่อแสดงถึงผู้แต่งที่เหลือ แล้วตามด้วยปีที่พิมพ์

Yeates, K. O., Bigler, E. D., Dennis, M., Gerhardt, C. A., Rubin, K. H., Stancin, T., et al. (2007). Social outcomes in childhood brain disorder: A heuristic integration of social neuroscience and developmental psychology. *Psychological Bulletin*, 133(3), 535-556.

- เมื่อเป็นการเขียนรายชื่อโดยสมาคม (ถ้าไม่ทราบชื่อผู้แต่ง แต่ไม่ใช่ผู้แต่งไม่เปิดเผยชื่อ) ควรใช้ตัวอักษรทั้งพิมพ์ใหญ่ตัวอักษรแรกทุกคำ (ยกเว้นคำบุพบท และคำสันธาน) และใส่วันที่ตีพิมพ์วางไว้หลังชื่อสมาคม

ศูนย์เครือข่าย สมศ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (บ.ก.). (2550). *การประเมินนิสิต วิจัยวิทยาและการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
American Psychological Association. (2001). *Publication manual of the American Psychological Association* (5th ed.). Washington, DC: Author.

- เมื่อผู้แต่งไม่เปิดเผยชื่อ (ถ้ามีหลักฐานว่าไม่เปิดเผยชื่อผู้แต่ง) ให้ใช้คำว่า Anonymous ในภาษาอังกฤษ หรือ “ผู้แต่งนิรนาม” ในภาษาไทย (เรียงตามลำดับตัวอักษรของ Anonymous เหมือนเป็นชื่อจริง)

ผู้แต่งไม่ระบุนาม. (2547).
Anonymous. (2003).

การใส่ปีที่พิมพ์

- ปีที่พิมพ์ จะใส่ไว้ในวงเล็บหลังชื่อผู้แต่ง แต่จะระบุวันที่หรือเดือนด้วย ในกรณีที่ เป็นนิตยสารที่ออกรายเดือน หรือรายสัปดาห์ หรือหนังสือพิมพ์ที่ออกรายวัน

- รายการอ้างอิงภาษาไทยให้ใช้พุทธศักราชและรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษให้ใช้คริสต์ศักราช

- ในรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ใช้ (n.d.) หลังชื่อของผู้แต่งถ้าไม่มีปีที่พิมพ์ ส่วนรายการอ้างอิงภาษาไทยใช้ (ไม่ระบุปีที่พิมพ์) หลังชื่อของผู้แต่ง
- ในรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ใช้ (in press) หลังชื่อของผู้แต่ง ถ้างานของผู้แต่งนั้นยังอยู่ในช่วงตีพิมพ์ (ยังไม่ได้เผยแพร่สู่สาธารณชน) ส่วนในภาษาไทยใช้คำว่า (กำลังตีพิมพ์)
- ถ้ารายการอ้างอิงมีผู้แต่งซ้ำกัน ให้เรียงรายการอ้างอิงตามปีที่พิมพ์จากเก่าไปหาใหม่

American Psychological Association. (2001). *Publication manual of the American Psychological Association* (5th ed.). Washington, DC: Author.

American Psychological Association. (2005). *Concise rules of APA style*. Washington, DC: Author.

- ถ้ารายการอ้างอิงมากกว่าหนึ่งรายการประกอบไปด้วยผู้แต่งคนเดียวกันให้นำรายการอ้างอิงที่มีผู้แต่งคนเดียวขึ้นก่อน จากนั้นเรียงผู้แต่งคนที่สอง หากมีรายการอ้างอิงที่คนที่หนึ่งและสองเหมือนกันให้นำรายการอ้างอิงที่มีเพียง 2 คนขึ้นก่อน แล้วจึงขึ้นคนที่สาม

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2545). *ทฤษฎีการทดสอบแนวใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี, ดิเรก ศรีสุโข, และทวีวัฒน์ ปิตยานนท์. (2541). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. ใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (บ.ก.). *รวมบทความทางวิธีวิทยาการวิจัย เล่ม 2* (หน้า 153-170). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และดิเรก ศรีสุโข. (2547). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: บุญศิริการพิมพ์.

- Messick, S. (1988). The once and future issues of validity: Assessing the meaning and consequences of measurement. In H. Wainer & H. Braun (Eds.), *Test validity* (pp. 33-45). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Messick, S. (1989). Validity. In R. L. Linn (Ed.), *Educational measurement* (3rd ed., pp. 13-103). New York: American Council on Education/Macmillan.
- Messick, S. Beaton, A., & Lord, F. (1983). *National Assessment of Educational Progress reconsidered: A new design for a new era*. Princeton, NJ: National Assessment of Educational Progress.
- Messick, S., & Jungeblut, A. (1981). Time and method in coaching for the SAT. *Psychological Bulletin*, 89, 191-216.

- ถ้ายารายการอ้างอิงมากกว่าหนึ่งรายการ ประกอบไปด้วยรายชื่อนามผู้แต่งเหมือนกัน และมีปีที่พิมพ์ปีเดียวกัน ให้ควรเรียงตามลำดับตัวอักษรตามชื่อเรื่องของหนังสือหรือบทความ แล้วใส่ตัวพิมพ์เล็ก a, b, c etc. ควรวางไว้หลังปี สามารถใช้ในการอ้างอิงในส่วนของเนื้อหา สำหรับภาษาไทยให้ใส่ตัวอักษรไทย ก, ข, ค และอื่นๆ แทน (ยกเว้น ข และ ค)

- นางลักษณะณ์ วิรัชชัย. (2550ก). การประเมินอภิमान: ตัวอย่างงานวิจัย. ใน ศูนย์เครือข่าย สมศ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (บ.ก.). *การประเมินอภิमान วิธีวิทยาและการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2, หน้า 77-102). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นางลักษณะณ์ วิรัชชัย. (2550ข). การประเมินอภิमान: แนวคิดและหลักการ. ใน ศูนย์เครือข่าย สมศ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (บ.ก.). *การประเมินอภิमान วิธีวิทยาและการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2, หน้า 3-20). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Campbell, J. P. (1990a). Modeling the performance prediction problem in industrial and organizational psychology. In M. D. Dunnette & L. M. Hough (Eds.), *Handbook of industrial and organizational psychology* (2nd ed., Vol. 1, pp. 687-732). Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press.
- Campbell, J. P. (1990b). An overview of the Army Selection and Classification Project (Project A). *Personnel Psychology*, 43, 231-239.

การใส่สำนักพิมพ์ และเมืองที่ตั้ง

- ควรใช้ชื่อเต็มเมื่อเป็นสำนักพิมพ์ของมหาวิทยาลัยหรือสมาคมเป็นผู้พิมพ์เอง

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 Cambridge University Press

- ชื่อที่ไม่จำเป็น เช่น บริษัท จำกัด ไม่ต้องใส่ แต่ควรใส่ชื่อ โรงพิมพ์หรือหนังสือ

บริษัท บุญศิริการพิมพ์ จำกัด	ใช้เป็น บุญศิริการพิมพ์
โรงพิมพ์ บริษัท เอ. ที. พรินติ้ง จำกัด	ใช้เป็น เอ. ที. พรินติ้ง
Sage Publication Ltd.	ใช้เป็น Sage

- สำนักพิมพ์บางสำนักพิมพ์ อาจใช้ชื่อย่อได้โดยบุคคลอื่นเข้าใจ

Wiley (John Wiley & Sons), Lawrence Erlbaum (Lawrence Erlbaum Associates), Pearson (Pearson Prentice-Hall), Wadsworth (Thomson Wadsworth)

- เมืองที่เป็นที่ตั้งของสำนักพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา แต่ไม่เป็นที่รู้จัก ให้ใส่ทั้งชื่อเมืองและรัฐ (สำหรับชื่อรัฐ ให้ใช้ตัวย่อเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่สองตัวซึ่งบริการทางไปรษณีย์ของสหรัฐอเมริกาใช้ ดูได้จาก APA (2001) หน้า 218)

Mahwah, NJ: Erlbaum.
 Thousand Oaks, CA: Sage.
 Belmont, CA: Thomson.

- เฉพาะเมืองที่เป็นศูนย์กลางของโรงพิมพ์ (ดังรายชื่อด้านล่าง) เท่านั้น ที่ใส่เฉพาะชื่อเมืองโดยไม่ใส่รัฐ

Baltimore	Boston	Chicago	Los Angeles
New York	Philadelphia	San Francisco	

- สำหรับนอกสหรัฐอเมริกา อาจใส่เฉพาะชื่อเมือง (สำหรับเมืองที่เป็นที่รู้จัก) หรือชื่อเมืองและประเทศ (สำหรับ “กรุงเทพมหานคร” อาจใส่เป็น “กรุงเทพฯ” ได้)

กรุงเทพมหานคร	London
---------------	--------

- ไม่ควรเขียนชื่อรัฐถ้ารวมอยู่ในชื่อที่ตีพิมพ์แล้ว

Columbus: The Ohio State University Press.

การใส่เลขหน้า

- ตัวย่อ p. (หนึ่งหน้า) หรือ pp. (หลายหน้า) หรือ “หน้า” (สำหรับภาษาไทย) ควรใช้สำหรับหนังสือพิมพ์ หรือบทความในหนังสือเท่านั้น

p. C1

pp. 444-449

หน้า 35

- วารสารหรือนิตยสารอื่น ที่ไม่ใช้หนังสือพิมพ์ หรือบทความภายในหนังสือ ไม่ต้องใส่ p. หรือ pp. หรือ “หน้า”

อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์. (2548). คำสัมประสิทธิ์แอลฟา: สาระสำคัญและปัญหาในการใช้. *วารสารพัฒนปริ
 ทรรศน์*, 45, 93-124.

Messick, S., & Jungeblut, A. (1981). Time and method in coaching for the SAT. *Psychological
 Bulletin*, 89, 191-216.

- ตัวเลข ควรเขียนเลขหน้ามาทั้งหมดให้ครบ เช่น 521-529 ไม่ใช่เขียนว่า 521-9

ส่วนที่ 4

รายการอ้างอิงจากแหล่งต่างๆ

หนังสือ

- โดยทั่วไป การอ้างอิงหนังสือ ควรลงรายชื่อผู้แต่ง วันที่ตีพิมพ์ ชื่อเรื่อง ครั้งที่พิมพ์ (กรณีมีการพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง) และแหล่งที่พิมพ์

ดุจเดือน พันธุมนาวิน. (2549). *หลักและวิธีการประมวลเอกสารเพื่อความเป็นเลิศในการวิจัยทางจิต
พฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: เอ. ที. พรินดิง.

ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, และดิเรก ศรีสุขโข. (2547). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับ
การวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพมหานคร: บุญศิริการพิมพ์.

Crocker, L., & Algina, J. (1989). *Introduction to classical and modern test theory*. Belmont, CA:
Thomson.

Haladyna, T. M. (2004). *Developing and validating multiple-choice test items* (3rd ed.).
Mahwah, NJ: Erlbaum.

- ชื่อเรื่องควรพิมพ์ด้วยตัวอักษรตัวเอียง สำหรับภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เฉพาะ
ตัวอักษรตัวแรก และนามเฉพาะเท่านั้น (เว้นเสียแต่ว่า มีเครื่องหมายทวิภาค (:), มหัพภาค (.),
เครื่องหมายปริศนา (?) หรือ เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ให้หลังเครื่องหมายเหล่านี้ใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่)

ชัยพร วิชชาวุธ. (2525). *มูลสารจิตวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Kirk, R. E. (2008). *Statistics: An introduction* (5th ed.). Belmont, CA: Thomson.

- หนังสือซึ่งไม่มีชื่อผู้แต่งหรือบรรณาธิการ ควรเขียนชื่อเรื่อง ปี และข้อมูลของแหล่งที่ตีพิมพ์

Communication in the workplace. (2001). Cambridge, NJ: Boston Books.

- หนังสือรวบรวมบทความ ควรเขียน (Ed.) หรือ (Eds.) หรือ (บ.ก.) หลังชื่อของบรรณาธิการ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (บ.ก.). (2541). *รวมบทความทางวิธีวิทยาการวิจัย เล่ม 1*. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Brennan, R. L. (Ed.). (2006). *Educational measurement* (4th ed.). Westport, CT: American Council on Education/Praeger.

Downing, S. M., & Haladyna, T. M. (Eds.). (2006). *Handbook of test development*. Mahwah, NJ: Erlbaum.

- หนังสือฉบับแก้ไขปรับปรุงใหม่ ในรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ควรมี (Rev. ed.) หลังชื่อเรื่อง ส่วนในภาษาไทยให้ใช้คำว่า (ฉบับปรับปรุง)

Webb, E. J., Campbell, D. T., Schwartz, R. D., & Sechrest, L. (2000). *Unobtrusive measures* (Rev. ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.

- หนังสือที่ตีพิมพ์ต่อๆ มา ควรมีครั้งที่พิมพ์คั่นหลังจากชื่อเรื่อง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). *หลักสถิติ (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.

Nunnally, J. M., & Bernstein, I. H. (1994). *Psychometric theory* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.

- หนังสือที่ถูกตีพิมพ์โดยผู้แต่งเอง ควรระบุคำว่า “ผู้แต่ง” สำหรับภาษาไทย หรือ “Author” สำหรับภาษาอังกฤษ ที่สำนักพิมพ์

American Psychological Association. (2001). *Publication manual of the American Psychological Association* (5th ed.). Washington, DC: Author.

- บทหรือบทความภายในหนังสือ ควรเขียนชื่อผู้แต่ง ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อตอน บรรณาธิการของหนังสือ ชื่อหนังสือ หน้าและข้อมูลของแหล่งที่ตีพิมพ์

สุวิมล ว่องวานิช. (2542). ลักษณะของเครื่องมือวิจัยและการใช้. ใน ประพิน วัฒนกิจ (บ.ก.). *ระเบียบวิธีวิจัย: วิจัยสังคมศาสตร์* (หน้า 64-79). กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

Wampold, B. E. (2006). Designing a research study. In F. T. Leong & J. T. Austin (Eds.). *The psychology research handbook* (2nd ed., pp. 93-103). Thousand Oaks, CA: Sage.

- บทความในแต่ละเล่มของชุดนั้น ควรเขียนชื่อผู้แต่ง วันที่ตีพิมพ์หนังสือ ชื่อบทความ บรรณาธิการชุดนั้น บรรณาธิการเล่มนั้น ชื่อเล่มนั้น เลขที่ของเล่มนั้น ชื่อชุดของเล่มนั้น ครั้งที่พิมพ์ หน้าและข้อมูลของแหล่งที่ตีพิมพ์

- สารานุกรม ควรเขียนชื่อผู้แต่ง (ถ้ามี) ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวิชา (ถ้าระบุ) ชื่อบรรณาธิการ (ถ้าให้ไว้) ชื่อหนังสือ ครั้งที่พิมพ์ เล่ม หน้า และข้อมูลของแหล่งที่ตีพิมพ์

Baxter, A. (2005). Review of the Test of Narrative Language. In R. A. Spies & B. S. Plake (Eds.), *The sixteenth mental measurement yearbook* (pp. 1040-1042). Lincoln: The University of Nebraska Press.

- พจนานุกรมควรเขียนชื่อผู้แต่ง ถ้าไม่มีให้เขียนชื่อสถาบันที่แต่ง จากนั้นให้ตามด้วยชื่อพจนานุกรม ครั้งที่พิมพ์ (ถ้าให้ไว้) วันที่ตีพิมพ์ และข้อมูลของแหล่งที่ตีพิมพ์ แต่ถ้าไม่มีชื่อผู้แต่งหรือชื่อสมาคม ให้ใช้ชื่อหนังสือมาขึ้นต้นรายการอ้างอิงแทน

สฤษดิคุณ กิตติยากร. (2550). *พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2550). *พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา อักษร M-Z*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

VandenBos, G. R. (Ed.). (2007). *APA dictionary of psychology*. Washington, DC: American Psychological Association.

Random House. (2001). *Random House Webster's college dictionary* (2nd ed.). New York: Author.

- คู่มือที่ตีพิมพ์โดยสมาคม ควรเขียนชื่อของสมาคม ปีที่พิมพ์ ชื่อหนังสือ ครั้งที่พิมพ์ (ถ้าให้ไว้) และ ข้อมูลของการตีพิมพ์

American Educational Research Association, American Psychological Association, & National Council on Measurement in Education. (1999). *Standards for educational and psychological testing*. Washington, DC: American Educational Research Association.

- การอ้างอิงในงานที่ตีพิมพ์ซ้ำ ควรเขียนชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ใหม่ ชื่อบทความ ชื่อบรรณาธิการ ชื่อหนังสือ เล่ม หน้า ข้อมูลของการตีพิมพ์ และปีที่พิมพ์เก่า

Campbell, D. T. (2006). Reforms as experiments. In D. de Vaus (Ed.), *Research design* (Vol. 2, pp. 221-255). London: Sage. (Original work published 1969)

แผ่นพับ

- โดยทั่วไป การอ้างอิงแผ่นพับ ควรเขียนชื่อผู้แต่ง (หรือองค์กร) วันที่ตีพิมพ์ คำระบุว่าเป็นแผ่นพับ (ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า [Brochure] ในภาษาไทยใช้คำว่า [แผ่นพับ]) และข้อมูลการตีพิมพ์

สถาบันยาเสพติดธัญญารักษ์. (ไม่ระบุปีที่พิมพ์). *การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพแบบเข้มข้นทางสายใหม่ (Fast model) สำหรับผู้ป่วยใน* [แผ่นพับ]. ปทุมธานี: ผู้แต่ง.

Hartville Symphony. (2004). *Enjoy the music of Jim "the candyman" Smith* [Brochure]. Hartville, OH: Baynes University Press.

- ชื่อของแผ่นพับ ควรพิมพ์ด้วยตัวอักษรตัวเอียง สำหรับภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ เฉพาะตัวอักษรตัวแรก และนามเฉพาะเท่านั้น (เว้นเสียแต่ว่ามีเครื่องหมายทวิภาค (:), มหัพภาค (.), เครื่องหมายประจัญหน้า (?) หรือ เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ให้หลังเครื่องหมายเหล่านี้ใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่)

The George Washington educational center tour

- แผ่นพับที่ถูกตีพิมพ์โดยผู้แต่ง ควรเขียนคำว่า ผู้แต่ง (ในภาษาไทย) หรือ Author (ในภาษาอังกฤษ) แทนสำนักพิมพ์

สถาบันยาเสพติดดิอัญญารักษ์. (ไม่ระบุปีที่พิมพ์). การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพแบบเข้มข้นทางสายใหม่ (Fast model) สำหรับผู้ป่วยใน [แผ่นพับ]. ปทุมธานี: ผู้แต่ง.

Ohio Meat and Poultry Institute. (2003). *Guidelines for reducing pathogenic bacteria in poultry* [Brochure]. North Canton, OH: Author.

จดหมายข่าว

- โดยทั่วไป การอ้างอิงจดหมายข่าว ควรเขียนรายชื่อผู้แต่ง วันที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ คำระบุว่าเป็นจดหมายข่าว (ในภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า [Newsletter] ในภาษาไทยใช้คำว่า [จดหมายข่าว]) เล่ม ปักษ์ และหน้า

Richards, K. (2004, July). Reinhardt Avenue to be repaved this fall. *Town Acres* [Newsletter], 7(3), 2-3.

หมายเหตุ: เขียนเฉพาะตัวเลขเท่านั้น ไม่ใช่ p. หรือ pp. หรือ “หน้า”

หมายเหตุ: ในการเขียนรายการอ้างอิงจดหมายข่าว ต้องใส่เลขฉบับ และเลขปักษ์ลงไปด้วย เลขฉบับที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรตัวเอียง เลขปักษ์อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ ไม่ต้องเว้นวรรคหรือมีเครื่องหมายใดๆ ระหว่างเลขเล่มและปักษ์

- ชื่อจดหมายข่าว ควรใช้ตัวอักษรตัวเอียง เป็นตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก (คำที่มีนัยสำคัญควรใช้ตัวพิมพ์ใหญ่)

Harlwood Herald

- ชื่อของบทความไม่ต้องใช้ตัวอักษรเอียง หรือวางในเครื่องหมายอัฒประกาศ สำหรับภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวอักษรตัวแรก และนามเฉพาะเท่านั้น (เว้นเสียแต่ว่ามีเครื่องหมายทวิภาค (:), มหัพภาค (.), เครื่องหมายปรัศนี (?) หรือ เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ให้หลังเครื่องหมายเหล่านี้ใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่)

Food drive to be held in church parking lot

วารสารทางวิชาการ

- ชื่อบทความไม่ต้องใช้ตัวอักษรตัวเอียงหรือวางไว้ในเครื่องหมายอัฒประกาศ (“___”) สำหรับรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวอักษรตัวแรก และนามเฉพาะเท่านั้น (เว้นเสียแต่จะมีเครื่องหมายทวิภาค (:), มหัพภาค (.), เครื่องหมายปรัศนี (?) หรือ เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ให้หลังเครื่องหมายเหล่านี้ใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่)

Kozhevnikov, M. (2007). Cognitive styles in the context of modern psychology: Toward an integrated framework of cognitive style. *Psychological Bulletin*, 133, 464-481.

- โดยทั่วไป การอ้างอิงวารสารทางวิชาการ ควรเขียนชื่อผู้แต่ง วันที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ ชื่อวารสาร ฉบับที่ ปี และหน้า

ฐปนีย์ ตั้งจิตภักดีสกุล. (2545). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองและความรู้สึกสิ้นหวังในเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. *วารสารจิตวิทยาคลินิก*, 33(1), 43-54.

Swann, W. B., Chang-Schneider, C., & McClarty, K. L. (2007). Do people's self-views matter?: Self-concept and self-esteem in everyday life. *American Psychologist*, 62, 84-94.

หมายเหตุ: เขียนเฉพาะตัวเลขเท่านั้น ไม่ใช่ p. หรือ pp. หรือ “หน้า”

หมายเหตุ: ในการเขียนรายการอ้างอิงบทความในวารสาร ให้เขียนเลขฉบับและปีที่ลงไปด้วย เลขฉบับพิมพ์ด้วยตัวอักษรตัวเอียง เลขปีที่อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ (จะเขียนหรือไม่ก็ได้) ไม่ต้องเว้นวรรคหรือมีเครื่องหมายใดๆ ระหว่างเลขเล่มและปีที่

- ในภาษาอังกฤษ ชื่อวารสารใช้ตัวอักษรตัวเอียง คำสำคัญขึ้นต้นด้วยอักษรใหญ่ (ยกเว้นคำบุพพทและคำสันธาน)

Griffiths, T. L., Steyvers, M., & Tenenbaum, J. B. (2007). Topics in semantic representation. *Psychological Review*, 114, 211-244.

นิตยสาร

- โดยทั่วไป การอ้างอิงนิตยสาร ควรเขียนรายชื่อผู้แต่ง ใส่วันที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ ชื่อนิตยสาร เล่ม และหน้า

ศัลยา ประชาชาติ. (27 ตุลาคม 2549). เจาะชุมทรัพย์ ทักษิณ ชินวัตร ปรีศนา! เงินอก 6.4 หมื่นล้าน. *มติชนสุดสัปดาห์*, 1367, 14-16.

Hoban, D. M. (2003, July 23). Fighting high cholesterol in diabetic adults. *Healthweek*, 12(2), 54-57.

หมายเหตุ: เขียนเฉพาะตัวเลขเท่านั้น ไม่ใช่ p. หรือ pp.

หมายเหตุ: ในการเขียนรายการอ้างอิงบทความในนิตยสาร ให้เขียนเลขฉบับและปีที่ลงไปด้วย เลขฉบับพิมพ์ด้วยตัวอักษรตัวเอียง เลขปีที่อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ (จะเขียนหรือไม่ก็ได้) ไม่ต้องเว้นวรรคหรือมีเครื่องหมายใดๆ ระหว่างเลขเล่มและปีที่

- ชื่อบทความไม่ต้องใช้ตัวอักษรตัวเอียงหรือวางไว้ในเครื่องหมายัญประกาศ (“ ”) สำหรับรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวอักษรตัวแรก และนามเฉพาะเท่านั้น (เว้นเสียแต่ว่ามีเครื่องหมาย ทวิภาค (:), มหัพภาค (.), เครื่องหมายปรัศนี (?) หรือ เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ให้หลังเครื่องหมายเหล่านี้ใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่)

Ramzy, A. (2007, June 18). The China connection. *Times*, 169(23), 36-40.

หนังสือพิมพ์

- โดยทั่วไป การอ้างอิงหนังสือพิมพ์ ควรเขียนรายชื่อผู้แต่ง ใ้ส่วันที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ ชื่อหนังสือพิมพ์ และหน้า [แยกแต่ละหน้าออกจากกันด้วยเครื่องหมาย comma (,)]

พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. (12 มิถุนายน 2550). สถาบันเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาประเทศ. *กรุงเทพธุรกิจ*, หน้า 10.

Fuller, T. (2006, September 29). At Bangkok Airport, raves and a few hiccups. *International Herald Tribune*, p. 3.

หมายเหตุ: ใช้ p. หรือ pp. หรือ “หน้า” ก่อนเลขหน้า

- บทความที่ไม่มีผู้แต่ง ควรเขียนชื่อบทความ วันที่ตีพิมพ์ ชื่อหนังสือพิมพ์ และหน้า (แยกหน้าด้วยเครื่องหมายจุลภาค)

ไทยหล่นชั้นความพร้อมเชื่อมเครือข่าย: ไมโครซอฟท์เปิดกว้างเอสเอ็มอีไอเช่นเทคโนโลยี. (12 มิถุนายน 2550). *กรุงเทพธุรกิจ*, หน้า 8.

Gambling: Who really loses? (2002, January, 27). *The Shreveport Gazette*, pp. B5, B12.

- จุดหมายถึงบรรณาธิการ ควรเขียนว่า [จุดหมายถึงบรรณาธิการ] สำหรับภาษาไทย และ [Letter to the editor] สำหรับภาษาอังกฤษ หลังชื่อบทความ

Yastremski, P. R. (2004, August 21). Olympics need stricter drug screening protocol [Letter to the editor]. *The Alabama Daily*, p. C2.

- สำหรับหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ชื่อหนังสือพิมพ์ ควรใช้ตัวอักษรตัวเอียง คำสำคัญให้ใช้ตัวอักษรแรกเป็นตัวใหญ่ (ยกเว้นคำสันธานและคำบุพบท)

Heise, M. (2007, June 11). The old world on a roll. *International Herald Tribune*, p. C6.

- ชื่อบทความไม่ต้องใช้ตัวอักษรตัวเอียงหรือวางไว้ในเครื่องหมายอัฒประกาศ (“___”) สำหรับรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวอักษรตัวแรก และนามเฉพาะเท่านั้น

Safire, W. (2007, June 10). Language: Who's the hottest of them all? *International Herald Tribune*, p. C6.

รายงาน

- การอ้างอิงรายงาน ควรเขียนรายชื่อผู้แต่ง (หรือองค์กร) ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อรายงาน เลขบัญชี (หรือเลขที่รายงาน) และข้อมูลการตีพิมพ์

United States Mental Health Service. (2004). *Statistical data for psychological research* (USMHS Publication No. 43). Washington, DC: U.S. Government Printing Office.

- รายงานของมหาวิทยาลัย ควรเขียนชื่อหน่วยงานที่ทำรายงานนี้ไว้หลังชื่อมหาวิทยาลัย

Kowlakowski, D., & Martz, D. (2003). *Eliminating mercury in fillings* (Report to the dean). Minneapolis, MN: Delta University Press, Dental Committee.

- การรายงานการตีพิมพ์โดยผู้แต่ง ให้เขียนคำว่า “ผู้แต่ง” สำหรับภาษาไทย และ “Author” สำหรับภาษาอังกฤษ ที่สำนักพิมพ์

Harlem Music Institute. (2003). *Hip-hop in urban areas* (HMI Report No. 12). New York: Author.

- ชื่อรายงานใช้ตัวอักษรตัวเอียง สำหรับรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ เฉพาะตัวอักษรตัวแรก และนามเฉพาะเท่านั้น (เว้นเสียแต่ว่ามีเครื่องหมาย ทวิภาค (:), มหัพภาค (.), เครื่องหมายปรัศนี (?) หรือ เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ให้หลังเครื่องหมายเหล่านี้ใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่)

Safety research comparisons for the Ford compact vehicles

การประชุมวิชาการ

- บทความรายงานการประชุมวิชาการที่จัดเป็นครั้งคราวที่มีการตีพิมพ์ ควรเขียนรายชื่อผู้แต่ง ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ ชื่อรายงานการประชุม หน้า และข้อมูลการตีพิมพ์

Randazzo, T., & Somerset, D. (2003). Progress in the development of an anti-microbial agent for inhibiting pathogenic bacteria. In *Midwestern States Symposium of Meat Processors* (pp. 12-17). Dayton, OH: University of Dayton Press.

- บทความรายงานการประชุมวิชาการที่จัดเป็นประจำที่มีการตีพิมพ์ ควรเขียนรายชื่อผู้แต่ง ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ ชื่อรายงานการประชุม รัฐหรือประเทศที่จัด (ยกเว้นมีระบุอยู่ในชื่อรายงานการประชุมอยู่แล้ว) หน้า และข้อมูลการตีพิมพ์

จรรยา ชีรนนวนิชย์ และเพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2547). ความสามารถในการตัดสินใจด้านจำนวนโดยใช้ข้อมูลข้ามหมวดประสาทสัมผัสระหว่างการได้ยินและการมองเห็นในเด็กอายุ 3-4 ปี. *รายงานการประชุมวิชาการของศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์จิตวิทยาตะวันออก-ตะวันตก คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ประเทศไทย, 4, 27-32.*

Cynx, J., Williams, H., & Nottebohm, F. (1992). Hemispheric differences in avian song discrimination. *Proceedings of the National Academy of Sciences, USA, 89, 1372-1375.*

- การประชุมวิชาการที่ไม่มีการตีพิมพ์ ใส่ชื่อผู้แต่ง เดือนและปีที่ประชุมวิชาการ บอกว่าเป็น “เอกสารนำเสนอใน” หรือ “Paper presented at” และสถานที่จัดการประชุม

Lanktree, C., & Briere, J. (1991, January). *Early data on the Trauma Symptom Checklist for Children (TSC-C)*. Paper presented at the meeting of the American Professional Society on the Abuse of Children, San Diego, CA.

- การนำเสนอโปสเตอร์ ในการประชุมวิชาการ ให้ใส่ชื่อผู้แต่ง เดือนและปีที่ประชุมวิชาการ บอกว่า เป็น “โปสเตอร์นำเสนอใน” หรือ “Poster session presented at” และสถานที่จัดการประชุม

Ruby, J., & Fulton, C. (1993, June). *Beyond redlining: Editing software that works*. Poster session presented at the annual meeting of the Society for Scholarly Publishing, Washington, DC.

การวิจารณ์

- การวิจารณ์ หนังสือ ภาพยนตร์ ให้ใส่ชื่อผู้วิจารณ์ ปีที่พิมพ์ ชื่อบทความ (ถ้ามี) ใส่ว่าเป็น “การวิจารณ์หนังสือ” “การวิจารณ์ภาพยนตร์” สำหรับรายการอ้างอิงภาษาไทย หรือ “Review of the book” “Review of the motion picture” สำหรับรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ตามด้วยชื่อหนังสือหรือภาพยนตร์ (ตัวเอียง) ชื่อวารสาร เล่ม ปี กษ และหน้า

Schatz, B. R. (2000, March 3). Learning by text or context? [Review of the book *The social life of information*]. *Science*, 290, 1304.

Fitzpatrick, R. (2007). [Review of the book *Staffing organizations: Contemporary practice and theory*]. *Personnel Psychology*, 60, 505-508.

Kraus, S. J. (1992). Visions of psychology: A videotext of classic studies [Review of the motion picture *Discover Psychology*]. *Contemporary Psychology*, 37, 1146-1147.

วิทยานิพนธ์

ภาษาอังกฤษ

- โดยทั่วไป วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกที่ได้มาใน DAI (Dissertation Abstracts International) จากฐานข้อมูล UMI ให้เขียนรายชื่อผู้แต่ง วันที่ตีพิมพ์ ชื่อเรื่อง Dissertation Abstracts International ฉบับที่ ปีที่ หน้า และเลข UMI (ถ้าค้นจากฐานข้อมูลคือ Publication No.)

Pithayanukul, S. (2001). Attribution processes, expectancy theory and salesperson performance. *Dissertation Abstracts International*, 62(09), 3115. (UMI No. 3025478)

Wanichtanom, R. (2001). Methods of detecting differential item functioning: A comparison of item response theory and confirmatory factor analysis. *Dissertation Abstracts International*, 62(03), 1631.

- วิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษที่ไม่ได้ตีพิมพ์ ให้เขียนรายชื่อผู้แต่ง ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อเรื่อง บอกว่าเป็น Unpublished doctoral dissertation จากมหาวิทยาลัยอะไร

Billesti, M. R. (2004). *The effects of aging on Asian population growth*. Unpublished doctoral dissertation, University of Michigan, Ann Arbor.

ภาษาไทย

- วิทยานิพนธ์ภาษาไทยที่ตีพิมพ์ ให้อ้างอิงตามแบบฟอร์มของลักษณะการตีพิมพ์ เช่น วารสาร หรือรายงานการประชุม

ระวีวรรณ ดนัยดุษฎีกุล และสมโภชน์ เขียมสุภาษิต. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. *รายงานการประชุมวิชาการของศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์จิตวิทยาตะวันออก-ตะวันตก คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 4, 65-71.

ทิพย์นภา หวนสุริยา และธีระพร อุวรรณโณ. (2548). การทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย: วิธีใหม่ในการวัดเจตคติและปัญญาทางสังคม เมื่อประยุกต์ใช้ในสถานการณ์กลุ่มที่มีองค์ประกอบความเป็นกลุ่มน้อยที่สุด. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 18, 45-70.

- วิทยานิพนธ์ภาษาไทยที่ไม่ได้ตีพิมพ์ ให้ใส่ชื่อผู้แต่ง ปีที่จบการศึกษา ชื่อเรื่อง ชื่อปริญญา สาขาวิชา คณะที่จบ (หากหน้าปกเขียน บัณฑิตวิทยาลัย ให้ใส่บัณฑิตวิทยาลัย แทนคณะ หากหน้าปกเขียนคณะ ให้ใส่คณะนั้น ไม่ต้องใส่บัณฑิตวิทยาลัยเพิ่มเติม) และมหาวิทยาลัย

ศรีสุดา งามขำ. (2539). พฤติกรรมการดูแลนักศึกษาพยาบาลของอาจารย์พยาบาลในการสอนทางคลินิก และทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พีรพัฒน์ ถวิลรัตน์. (2547). การเสริมสร้างการสื่อสารแบบสอดคล้องของกลุ่มพี่เลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

งานที่ไม่ได้ถูกตีพิมพ์จากมหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- เอกสารที่ไม่ถูกตีพิมพ์จากมหาวิทยาลัย ให้ใส่ชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ ชื่อเอกสาร บอกว่าเป็น Unpublished manuscript ชื่อมหาวิทยาลัย ชื่อเมืองและรัฐ (ไม่ต้องใส่ในกรณีที่ชื่อมหาวิทยาลัยบอกอยู่แล้ว)

Depret, E. F., & Fiske, S. T. (1993). *Perceiving the powerful: Intriguing individuals versus threatening groups*. Unpublished manuscript, University of Massachusetts at Amherst.

ภาษาไทย

- เอกสารที่ไม่ถูกตีพิมพ์จากมหาวิทยาลัย ให้ใส่ชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ ชื่อเอกสาร บอกว่าเป็นเอกสารประเภทอะไร (ถ้ามี) เช่น เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน ชื่อคณะ ชื่อมหาวิทยาลัย

สันทัต พรประเสริฐมานิต. (2550). *สถิติบรรยาย*. เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติขั้นนำสำหรับจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นwor คงเจริญ และวิม ดุลยากร. (2535). *การสร้างและพัฒนามาตรฐานวัดความต้องการทางปัญญา*. รายงานประกอบการศึกษาวิชาการวัดทางจิตวิทยาสังคม ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ไม่ใช่อินเทอร์เน็ต)

ภาพยนตร์

- ภาพยนตร์ ควรเขียนรายชื่อผู้สร้างหลัก กับชื่อหน้าที่ในเครื่องหมายวงเล็บ ปีที่เผยแพร่ ชื่อเรื่อง ระบุว่าเป็นภาพยนตร์ (ในภาษาไทยใช้คำว่า [ภาพยนตร์] และภาษาอังกฤษใช้คำว่า [Motion picture]) ประเทศ และสถานที่ผลิต (ในประเทศและสถานที่ผลิต อาจเขียนเป็นสถานที่ติดต่อแทนได้)

Roots, K. (Producer), & Dumars, J. (Director). (2004). *On the road with an NBA championship team* [Motion picture]. United States: Waver Pictures.

American Psychological Association (Producer). (2000). *Responding therapeutically to patient expressions of sexual attraction: A stimulus training tape* [Motion picture]. (Available from the American Psychological Association, 750 First Street, NE, Washington, DC 20002-4242)

โทรทัศน์

- การออกอากาศทางโทรทัศน์ ควรเขียนรายชื่อผู้ผลิต วันที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน ชื่อเรื่อง คำระบุว่าเป็นการออกอากาศทางโทรทัศน์ (ภาษาไทยใช้คำว่า [การออกอากาศทางโทรทัศน์] ภาษาอังกฤษใช้คำว่า [Television broadcast]) เมือง รัฐ และสถานีโทรทัศน์

Belechik, G. (Producer). (2003, September 1). *Scared to speak out* [Television broadcast]. New York: WMTW.

Crystal, L. (Executive Producer). (1993, October 11). *The MacNeil/Lehrer news hour* [Television broadcast]. New York and Washington, DC: Public Broadcasting Service.

ชุดรายการโทรทัศน์

- ชุดรายการโทรทัศน์ ให้เขียนรายชื่อผู้ผลิต ปีที่ผลิต ชื่อเรื่อง คำระบุว่าเป็นชุดรายการโทรทัศน์ (ภาษาไทยใช้ [ชุดรายการโทรทัศน์] ภาษาอังกฤษใช้ [Television series]) เมือง รัฐ และสถานี

Jackson, L. (Producer). (2001, July 17) *The human body* [Television series]. New York: WMEP.

Miller, R. (Producer). (1989). *The mind* [Television series]. New York: WNET.

- ถ้าเป็นตอนหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง จากชุดรายการโทรทัศน์ ให้เขียนรายชื่อผู้เขียน และผู้กำกับ วันที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน ชื่อตอน คำระบุว่าเป็นตอนหนึ่งจากชุดรายการโทรทัศน์ (ภาษาไทยใช้คำว่า [ตอนหนึ่งจากชุดรายการโทรทัศน์] ภาษาอังกฤษใช้คำว่า [Television series episode]) ทีมผู้ผลิต ชื่อชุดรายการโทรทัศน์ เมือง รัฐ และสถานี

Hall, B. (Writer), & Bender, J. (Director). (1991). *The rules of the game* [Television series episode]. In J. Sander (Producer), *I'll fly away*. New York: New York Broadcasting.

Cantrell, C. (Writer), & Donato, C. (Director). (1979). *Swimming with the big fish* [Television series episode]. In T. Jones (Producer), *San Francisco Bay*. Los Angeles: WMEW.

การบันทึกเสียงเพลง

- การบันทึกเสียงเพลง ให้ใส่รายชื่อผู้ประพันธ์ ปีที่จดลิขสิทธิ์ ชื่อเพลง ชื่อผู้ร้อง (ถ้าต่างจากผู้เขียน) ชื่ออัลบั้ม สื่อที่ใช้ในการส่งเพลง (ใส่ใน []) เมือง รัฐ และบริษัทผลิต และปีที่บันทึกลงบนสื่อนั้น (ถ้าต่างจากปีที่จดลิขสิทธิ์)

Shocked, M. (1992). *Over the waterfall. On Arkansas traveler* [CD]. New York: PolyGram Music.
 Goodenough, J. B. (1982). *Tails and trotters* [Recorded by G. Bok, A. Mayo, & E. Trickett]. On *And so will we yet* [CD]. Sharon, CT: Folk-Legacy Records. (1990).

การบันทึกเสียง

- การบันทึกการฟัง ให้ใส่รายชื่อผู้แต่ง (ควรเขียนรายชื่อคนทำหน้าที่หลัก) ปีที่เผยแพร่ ชื่อเรื่อง สื่อที่ใช้ในการบันทึก (ใส่ใน []) เมือง รัฐ และผู้เผยแพร่

Tartanian, J. Z. (Speaker). (2002). *If U.S. companies were graded on their retention strategies, many would fail* [Cassette]. Rochester Hills, MI: Metropolitan Business Institute.
 Costa, P. T., Jr. (Speaker). (1998). *Personality, continuity, and changes of adult life* (Cassette Recording No. 207-433-88A-B). Washington, DC: American Psychological Association.

โปรแกรมคอมพิวเตอร์

- โปรแกรมที่รู้จักกันแพร่หลาย ไม่จำเป็นต้องใส่ในรายงานอ้างอิง ซึ่งใน APA (2001) ได้ยกตัวอย่างไว้ เช่น Microsoft Word, Microsoft Excel, Java, Adobe Photoshop, SAS, SPSS ให้ใส่รายการเหล่านี้ลงในเนื้อหาพร้อมกับเวอร์ชันได้เลย

- โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ควรเขียนรายชื่อผู้แต่ง (ถ้าไม่มีให้ใส่ชื่อองค์กร) ปีที่เผยแพร่ ชื่อโปรแกรม (เวอร์ชันถ้าระบุ) ระบุว่าเป็นคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ (ภาษาไทยใช้คำว่า [คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์] ภาษาอังกฤษใช้คำว่า [Computer software]) หรือคู่มือการใช้ (ภาษาไทยใช้คำว่า [คู่มือ] ภาษาอังกฤษใช้คำว่า [manual]) เมือง รัฐ และองค์กรที่ผลิต

Miller, M. E. (1993). *The Interactive Tester (Version 4.0)* [Computer software]. Westminster, CA: Psytek Services.

- ชื่อโปรแกรมหรือภาษา ไม่ใช่ตัวอักษรเรียง หรือใส่ไว้ในเครื่องหมายัญประกาศ สำหรับรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวอักษรตัวแรก และนามเฉพาะเท่านั้น (เว้นเสียแต่ว่ามีเครื่องหมาย ทวิภาค (:), มหัพภาค (.), เครื่องหมายปรัศนี (?) หรือ เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ให้หลังเครื่องหมายเหล่านี้ใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่)

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (อินเทอร์เน็ต)

- ให้ระมัดระวังรายการอ้างอิงทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากอาจมีการเปลี่ยนแปลง หรือนำเอารายการนั้นออก ซึ่งทำให้ไม่สามารถสืบค้นได้

- การนำ URL มาจากอินเทอร์เน็ต ควรแน่ใจว่าคัดลอกมาถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษรเล็ก หรือใหญ่ ให้เป็นตามที่ปรากฏไว้ (หากเป็นไปได้ควรใช้คำสั่ง คัดลอก (Copy) และวาง (Paste))

- สำหรับรายการอ้างอิงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใส่วันที่นำข้อมูลออกมาด้วย (ยกเว้นแต่เอกสารนั้นไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลงแน่นอน เช่น บทความในวารสารบนอินเทอร์เน็ตที่นำจากฐานข้อมูล)

- ถ้า URL จำเป็นต้องเขียนแยกบรรทัด ให้แยกบรรทัดหลังเครื่องหมาย slash (/) และไม่ใช่เครื่องหมายยัติภังค์ (-) และในตอนจบ ไม่ต้องใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) ท้าย URL เพราะอาจทำให้ผู้อ่านไม่สามารถสืบค้น URL นั้นได้

- เขียนเลขหน้า (ถ้าสามารถหาได้)

วารสารอินเทอร์เน็ต

- บทความวารสารที่อ่านในอินเทอร์เน็ต ซึ่งพิมพ์ตามต้นฉบับทุกประการ ให้เขียนรูปแบบตามวารสาร แต่ใส่คำว่า [Electronic version] สำหรับภาษาอังกฤษ หรือ [ฉบับอิเล็กทรอนิกส์] สำหรับภาษาไทย หลังชื่อบทความ

Ostroff, C. (1998). The relationship between satisfaction, attitudes, and performance: An organizational level analysis [Electronic version]. *Journal of Applied Psychology*, 12, 963-974.

- หากมีการนำบทความวารสารต้นฉบับมาดัดแปลงแล้วเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ให้เขียนชื่อวารสารนั้น แล้วใส่ว่านำออกมาในวันที่เท่าไร จาก URL อะไร

Festinger, L., & Carlsmith, J. M. (1959). Cognitive consequences of forced compliance. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 58, 203-210. Retrieved June 12, 2007, from <http://psychclassics.yorku.ca/Festinger/index.htm>

เอกสารอินเทอร์เน็ตอื่นๆ (ไม่ใช่วารสาร)

- ลักษณะการอ้างอิงเอกสารจากอินเทอร์เน็ต ให้ใส่ชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ (หากไม่ระบุ ให้ใส่ n.d. หรือไม่ระบุปีที่พิมพ์) ชื่อบทความ วันที่คัดออกมา และ URL

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2550). สุนทรภู่. คัดมาเมื่อ 12 มิถุนายน 2550, จากผู้แต่ง ในเว็บไซต์ <http://th.wikipedia.org/wiki/>
Greater New Milford (Ct) Area Healthy Community 2000, Task Force on Teen and Adolescent Issues. (n.d.). Who has time for a family meal? You do! Retrieved October 5, 2000, from <http://www.familymealtime.org>

- เอกสารที่ไม่มีผู้แต่งหรือวันที่ ให้เขียนเป็น ชื่อเรื่อง ปีที่พิมพ์ วันที่นำออกมา และ URL

พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์. (ไม่ระบุปีที่พิมพ์). คัดมาเมื่อ 12 มิถุนายน 2550, จาก <http://se-ed.net/piriyata/>
Hispanic men in the corporate world. (n.d.). Retrieved March 25, 2004, from <http://www.psychek.com/psy/edu.htm>

รายงานวิชาเทคนิคเฉพาะและงานวิจัยในอินเทอร์เน็ต

- รายงานจากมหาวิทยาลัย (สามารถหาได้ในเว็บไซต์ที่ไม่ได้เผยแพร่) ควรเขียนรายชื่อมหาวิทยาลัยหรือองค์กร ปีที่เผยแพร่ ชื่อเรื่อง วันที่คัดออกมา และ URL

University of Michigan, Ann Arbor, Institute for Chemistry Research. (2000, July). *Total quality in chemistry: A new concept*. Retrieved July 25, 2004, from World Work Website:
<http://www.worldwork.stp.com/~lo/96.02/0123.html>

บทความหนังสือพิมพ์ออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต

- บทความของหนังสือพิมพ์รายวันจากอินเทอร์เน็ต ควรเขียนรายชื่อผู้แต่ง วันที่เผยแพร่ ชื่อบทความ ชื่อหนังสือพิมพ์ วันที่คัดออกมา และ URL

แม่ลูกจันทร์. (12 มิถุนายน 2550). สู่ความท้าทาย. *ไทยรัฐ*. คัดมาเมื่อ 12 มิถุนายน 2550, จาก
<http://www.thairath.com>

Hewlett, M. T. (2003, March 23). Education helps stop turnover. *Boston Herald*. Retrieved July 24, 2004 from <http://www.bostonherald.com>

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

สุภลักษณ์ ลวดลาย. (ไม่ระบุปีที่พิมพ์). การเขียนอ้างอิงในรายงานวิจัย และการเขียนบรรณานุกรมตามรูปแบบของ *American Psychological Association (APA)*. ต้นฉบับที่ไม่ได้ตีพิมพ์ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

American Psychological Association. (2001). *Publication manual of the American Psychological Association* (5th ed.). Washington, DC: Author.

American Psychological Association. (2005). *Concise rules of APA style*. Washington, DC: Author.

Houghton, P. M., Houghton, T. J., & Peters, M. F. (2005). *APA: The easy way*. Allen Park, MI: Baker College.